

WANDER

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

1] Volgens J. van der Schaar ('Woordenboek van Voornamen' Utrecht/Antwerpen 1981 p.354-355) betreft het hier een variant van 'Werner'. Wander zou een vervorming zijn van 'Warner' en deze naam zou dan oorspronkelijk als 'Warnder' geklonken moeten hebben. Van lieverlee is daaruit de 'r' weggevallen.

Samengestelde Germaanse naam:

1.1] 'Wer-' of 'werin' = 'bewaren', 'behoeden';

1.2] '-her' = 'leger';

Dus 'behoeder (of bewaarder) van het leger'

2] Als de naam 'Wendel' tot de varianten behoort, dan zou Wander via Wendel ook afgeleid kunnen zijn van Wendelinus. De heilige met die naam wordt immers in het Duitse taalgebied aangeduid met Sankt Wendel. De betekenis van deze naam houdt verband met het volk van de Wenden (of wellicht ook met het volk der Vandalen?).

Wendelin (ook **Wendel**) **van Trier**, Duitsland; herder, kluizenaar & abt; † **ca 617**;

feest 20 oktober.

Zijn levensverhaal berust puur op legende. Volgens zeggen was Wendelin een Schotse of Ierse prins. Uit liefde voor Christus gaf hij alles op en trok als straatarme pelgrim naar Rome. Daar ontving hij de zegen van de paus. Begaf zich vervolgens naar het noorden. In de omgeving van Trier bouwde hij zich een hutje ('kluis' of 'cel') en leefde er het teruggetrokken leven van een kluizenaar. Om aan eten te komen ging hij uit bedelen. Maar toen een edelman daar een aanmerking op maakte, besloot hij zich te verhuren als varkenshoeder. Later werden hem ook de schapen en runderen toevertrouwd. Als boeren uit de buurt met hun zieke beesten bij hem kwamen, wist hij altijd raad. Later is hij abt van klooster Tholey. Zoals van vele andere heiligen wordt verteld, werd hij begraven op de plaats waar de ossen die de kar met zijn lijk trokken, bleven stilstaan: die plaats heette op dat moment Saarpalts; sindsdien noemde men het daar Sankt Wendel. Zo heet het tot op de huidige dag.

*

Werner van Oberwesel, Duitsland; kind-martelaar; † **1247**; **feest 19 april.**

In 1287 werd Werner, een zestienjarige boerenknecht, afkomstig uit Wormrath in de Hunsrück, vermoord aangetroffen in een veld bij Bacherach. De dader werd niet gevonden, maar er moest een zondebok gevonden worden. In die tijd waren dat nogal eens de joden. Zij kregen ook in dit geval de schuld - naar later bleek volkomen ten onrechte. Zij zouden een rituele moord begaan hebben op Goede Vrijdag. Een bloedige jodenvervolging brak uit, terwijl Werner als heilige werd beschouwd; hem was immers hetzelfde overkomen als Jezus zelf: volkomen onschuldig door de joden vermoord! Dat zij zich op dat moment zelf schuldig maakten aan de misdaad waarvan ze de ander betichtten, ontging hun volkomen.

De jongen werd plechtig bijgezet in de Kunibertuskapel te Bacherach.

In 1689 werd de kapel van Werner tijdens een oorlog met de Fransen verwoest. Thans rest er slechts een ruïne, waaraan je nog altijd kunt zien hoe mooi en elegant het gebouwtje geweest moet zijn.

Hoewel druk vereerd is Werner toch nooit officieel heilig of zalig verklaard. Daar zou immers de jodenodeloos leed mee berokkend zijn. Hij wordt afgebeeld met een wijnsnoeimes in de hand of met een dolk (het moordwapen). Hij is patroon van de wijnbouwers.

*

Werner van Wiblingen osb, Duitsland; abt; † **1126**; **feest 4 juni.**

Hij wordt de eerste abt van het in 1093 gestichte klooster te Wiblingen bij Ulm. Hij stierf in geur van heiligheid en werd begraven in een van de muren van de kloosterkerk. Zijn graf werd een druk bezochte bedevaartplaats.